

другия денъ такава болестъ ги захванж, щото не можехж да уздравѣжтъ слѣдъ два мѣсеца. Тѣ си припомнювахж добрия съвѣтъ на Петка, но бѣше вече късно.

УМНАТА КОТКА.

Въ една къща избухнжло огънь. Стопанитѣ се разтичали да викатъ за помощъ и да носѣжтъ вода. Отъ голѣмия страхъ тѣ забравили да взематъ Марийка, която спѣла на креватчето си. Но тѣхната котка, като видѣла опасността, скочила на креватчето и захванжла силно да вика: „Мяу, мяу, мяу!“

Марийка не се събуждала. Тогава котката ѝ ударила съ крака си по лицето и замяукала